

A Fővárosi Törvényszék a _____ ügyvéd (_____)
által képviselt _____ (_____) felperesnek a Szabó Dudás
Hargita Ügyvédi Iroda (1011 Budapest, Corvin tér 10., eljáró ügyvéd: _____) által
képviselet Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet
fasor 22/C., hivatkozási szám: NAIH/2019/214/23.) alperes ellen, adatvédelmi ügyben hozott
közigazgatási határozat jogszerűségének bírósági felülvizsgálata iránt indult perében - mely perbe
az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében - a _____ (_____)
_____) és a _____ (_____) , eljáró ügyvéd:
_____) által képviselt _____ (_____)
alperesi érdekelt perbelépett - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 60.000 (hatvanezer) forint, az alperesi érdekeltnek 65.000 (hatvanötezer) forint perköltséget, továbbá az államnak - az illetékekben eljáró hatóság külön felhívására - 30.000 (harmincezer) forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a közléstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Kúriához címzetten a Fővárosi Törvényszéknél kell jogi képviselő útján az elektronikus kapcsolattartás szabályai szerint előterjeszteni.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2018. október 19. napján kelt, _____ számon (nem jogerős) ítéletet (a továbbiakban: ítélet) hozott a jelen per felperese, mint alperes és a jelen per alperesi érdekeltje, mint felperes közötti birtokvédelmi ügyben.

A felperes 2018. november 14. napján megjelent az alperesi érdekelt _____ szám alatt található bankfiókjában, ahol az élőerős vagyonvédelmet a perben nem álló _____ (a továbbiakban: Kft.), míg a távfelügyeleti vagyonvédelmi feladatokat a perben szintén nem álló _____ (a továbbiakban: Zrt.) látta el. Az alperesi érdekelt fiókvezetője felszólította a felperest a bankfiók elhagyására, aki ennek nem tett eleget, így a fiókvezető pánikriasztást adott le. A pánikriasztásra mind a rendőrség, mind a Zrt. munkavállalója a helyszínre érkezett.

A felperes 2019. január 3. napján érkezett kérelmében adatvédelmi hatósági eljárás megindítását kezdeményezte az alperesnél. Előadta, hogy az alperesi érdekelt 2018. novemberében a tájékoztatása nélkül továbbította Zrt.-nek az ítéletet, illetve az abban található személyes adatait. Álláspontja szerint az ítélet továbbításának nem volt megfelelő célja és jogalapja. Előadta továbbá, hogy 2018. november 14-én a Zrt. munkavállalója az alperesi érdekelt

szám alatt található bankfiókjának vezetője által leadott riasztást követően az ítéletre is hivatkozott („itt a birtokvédelmi papír”), amikor felszólította a bankfiók elhagyására, amelyről hangfelvételt is készített. A Zrt. helyszínen jelenlévő munkavállalója szóban úgy nyilatkozott, hogy „a birtokvédelmi papírt” körlevélben megkapták.

Az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény 60. § (1) bekezdése alapján adatvédelmi hatósági eljárás indított az alperesi érdekelttel és a Zrt.-vel szemben.

Az alperesi érdekelt az adatvédelmi eljárás során akként nyilatkozott, hogy az ítélet alapján belső ügyviteli dokumentumot készített, amit a fiókvezető a riasztást követően kapott meg a központból. A fiókvezető az ítéletet továbbította a helyettesének, aki azt kinyomtatta, majd átadta a Kft. alkalmazásában lévő vagyonőrnek, aki arra rápillantott, majd félbehajtotta és átadta az egyik eljáró rendőrnek, majd miután azt visszakapta, megsemmisítette. A vagyonőr nyilatkozata szerint a dokumentumba nem olvasott bele, annak tartalmát nem ismerte meg, azt a fiókvezető helyettes kérésére csak átadta az eljáró rendőröknek. Miután a fiókvezető-helyettes visszakapta az ítélet nyomtatott példányát, azt megsemmisítette.

Az alperes felhívására a Zrt. képviselője előadta, hogy a felperes által készített hangfelvételen hallható az alkalmazásában álló vagyonőr azon kijelentése, hogy „de meg van, mi is megkaptuk, és körlevélben megkaptuk”, nem az ítéletre vagy a belső ügyviteli dokumentumra utal, hanem a 2018 őszén általa kiadott eljárási utasításra, amelyet körlevélben kaptak meg a munkavállalói. Akként nyilatkozott, hogy 2018 őszén két eljárási utasítást adott ki (2018. október 30. napján és 2018. november 14-e után), amelyekben felhívta a munkatársak figyelmét a követendő eljárásrendre, amennyiben banki alkalmazottól, illetve az alperesi érdekelt valamelyik bankfiókjából érkezik a riasztás.

Az alperes 2019. április 30. napján kelt, NAIH/2019/214/23. számú határozatával az alperesi érdekelt jogellenes adatkezelése miatti elmarasztalására irányuló kérelmének helyt adott és megállapította, hogy az alperesi érdekelt a felperes személyes adataival összefüggésben megsértette a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 (EU) rendelet (a továbbiakban: GDPR) 6. cikk (1) bekezdését, mivel jogalap nélkül tette lehetővé az ítéletbe való betekintést harmadik személy számára (I. pont), egyidejűleg elutasította a kérelem arra irányuló részét, hogy tiltsa el az alperesi érdekeltet a felperes személyes adatainak a tájékoztatása és hozzájárulása, valamint ok és cél nélküli harmadik személyek részére való továbbításától (II. pont), valamint, hogy kötelezze a Zrt.-t az ítélet törlésére és annak hitelt érdemlő igazolására (III. pont). Határozatának a felperes keresete szempontjából releváns indokolásában megállapította, hogy a felperes a Zrt. alkalmazásában álló vagyonőrrel folytatott beszélgetés alapján feltételezte, hogy a Zrt. részére továbbításra került az ítélet és az kezeli azt. Az alperesi érdekelt és a Zrt. azonban egybehangzóan úgy nyilatkoztak, hogy Zrt. nem kezeli az ítéletet. Az alperesi érdekelt fiókvezetője nyilatkozata szerint szóban tájékoztatta a vagyonőröket a birtokvédelmi perről, így a vagyonőr feltehetően összekapcsolta ezen információt az eljárási utasításban foglaltakkal, mivel abban kifejezetten szerepeltek utasítások arra az esetre, ha a riasztás az alperesi érdekelt valamely

bankfiókjából érkezik. Utalt arra, hogy a kamerafelvételek a nyilatkozatokat alátámasztják, vagyis, hogy a bankfiókban az alperesi érdekelt nem bocsátotta a Zrt. alkalmazásában álló vagyonőr rendelkezésére az ítéletet, mivel részére a fiókban tartózkodása során semmilyen dokumentum nem került átadásra. Az alperes az eljárás során beszerzett bizonyítékok alapján megállapította, hogy az alperesi érdekelt nem továbbította a Zrt.-nek vagy közvetlenül a Zrt. munkavállalóinak az ítéletet vagy a belső ügyviteli dokumentumot. Ebből kifolyólag megállapította, hogy a Zrt. az ítélettel összefüggésben nem végez adatkezelést.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben az alperesi határozat megváltoztatását kérte oly módon, hogy a törvényszék kötelezze a Zrt.-t, mint adatkezelőt, hogy a kifogásolt elsőfokú birtokvédelmi ítéletet törölje és a törlést hitelt érdemlő módon igazolja. A felperes 2019. szeptember 24. napján benyújtott keresetváltoztatásában akként nyilatkozott, hogy elsődlegesen az eredeti kereseti kérelmét tartja fenn, másodlagosan kérte az alperesi határozat megsemmisítését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését. A felperes a perben tartott első tárgyaláson (23. sorszámú jegyzőkönyv) akként nyilatkozott, hogy elsődleges kereseti kérelme irányul az alperesi határozat megsemmisítésére és új eljárás elrendelésére, másodlagos kereseti kérelme pedig az alperesi határozat megváltoztatására, az ítélet törlésére és annak hitelt érdemlő igazolására kötelezésre.

A felperes keresetében előadta, hogy az alperes a tényállást nem megfelelően állapította meg, és jogellenesen utasította el a felperes kérelmének azon részét, amiben kötelezni kérte a Zrt.-t, mint adatkezelőt, hogy a kifogásolt elsőfokú birtokvédelmi ítéletet törölje és a törlést hitelt érdemlő módon igazolja. Azt állította, hogy az ítélet átadását kétséget kizáróan igazolta az általa a hatósági eljárásban becsatolt hangfelvétel, amely a következőket tartalmazza: „birtokvédelmi papír ott van, most kaptuk meg, ... de ott van, megkaptuk mi is”, továbbá, hogy „itt a birtokvédelmi papír. De meg van, mert mi is megkaptuk és körlevélen megkaptuk”. Előadta, hogy az adatvédelmi eljárásban tett iratbetekintése során megismerte a Zrt. által kiadott utasítást, a perbeli esetben hivatkozott két utasítás közül pedig kizárólag a 2018. október 30-i dátumú utasítás kerülhet szóba, ugyanis a 2018. november 22-i dátumú utasítás már a 2018. november 14-i eset után került kibocsátásra. Kifejtette, hogy az utasításokban nem esik szó birtokvédelemről, ezért téves az az alperesi megállapítás, hogy a Zrt. biztonsági őre a belső céges eljárási utasításra gondolhatott. Azt állította, hogy ez csupán feltételezés és a hatósági döntést nem feltételezésekre, hanem a tényekre kell alapítani, továbbá, hogy a tények és a felperes által csatolt hangfelvétel önmagukban igazolják, hogy a birtokvédelmi ítélet az alperesi érdekelt részéről a Zrt.-nek átadásra került, méghozzá egy körlevélen keresztül. Rögzítette, hogy a Zrt. alkalmazásában álló biztonsági őr szavai egyértelműek a tekintetben is, hogy a birtokvédelmi papírt körlevélben is megkapták, márpedig a birtokvédelmi papír a birtokvédelmi ítéletet jelenti, az egy alperesi érdekelti alkalmazottól került biztonsági őrhöz, majd a rendőrség járőreihez. Előadta, hogy az alperes székhelyén iratbetekintés keretében megtekintette a 2018. november 14.-i dátumú [redacted] fiókjának „csökkentett üzemmódú” kamerafelvételeit, abból azonban nem tudta kivenni a Zrt. kiegészítő biztonsági órének a mozgását, az érkezését és távozását, a fiókvezető szobájában pedig nincs kamera. Kifogásolta, hogy a [redacted] fiókvezető, (a továbbiakban: fiókvezető) valótlanul állított arról, hogy ki kapta meg a fiókban a birtokvédelmi ítéletet. Rámutatott arra, hogy a Bank Adatvédelmi tájékoztatója szerint az ügyfelekkel kapcsolatos bírósági végzések és ítéletek különösen szenzitív adatnak minősülnek, erre tekintettel azt a [redacted] fiókvezetője sem kaphatta volna meg. Arra is hivatkozott, hogy a felperes a hatósági eljárás során a tényállás tisztázására indítványt tett, ezeket azonban az alperes érdemben nem vette figyelembe, így a tényállás tisztázatlan maradt és ez vezetett ahhoz, hogy téves feltételezések alapján döntött. Bizonyítási indítványa arra irányult, hogy a törvényszék hallgassa meg tanúként a [redacted]

fiókvezetőjét, valamint a Zrt. megjelenő biztonsági őrét. Hangsúlyozta, hogy a Zrt. biztonsági őrének szavaiból megállapítható, hogy a birtokvédelmi papírt „most” kapták meg, ekkor pedig 2018. november 14-e volt, az eljárási utasítást a Zrt. járőrei pedig 2018. október 30-i dátummal kapták meg, a magyar nyelv szabályai szerint pedig a „most” nem utalhat két héttel korábbi időpontra. Utalt e körben arra is, hogy az utasítás semmilyen módon nem tekinthető birtokvédelmi papírnak, abban ugyanis a „birtok” szó le sincs írva és birtokvédelemmel kapcsolatos kérdések nem jelennek meg.

A felperes az első tárgyalást megelőzően előadta, hogy a keresetlevél előterjesztését követően jutott tudomására, hogy Zrt. vezérigazgatója (a továbbiakban: vezérigazgató) a Zrt.-vel szemben folyamatban levő, NAIH/2019/5746. szám alatt folytatott adatvédelmi hatósági eljárásban olyan nyilatkozatot tett 2019. augusztus 13. napján, amelyben idézte a felperes és az alperesi érdekelt közötti ítélet számát, illetve a rendelkező részének egyes elemeit, márpedig ebből az következik, hogy az ítélet a Zrt. birtokában van, mivel azt az alperesi érdekelt átadta részére. Előadta, hogy a Fővárosi Törvényszék végzésével hatályon kívül helyezte a birtokvédelmi ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az pedig, hogy a vezérigazgató a nyilatkozatában nem említette meg a hatályon kívül helyezést, azt jelenti, hogy a hivatkozott elsőfokú birtokvédelmi ítéletet korábban kapta meg a Zrt. az alperesi érdekelttől. Előadta, hogy 2019. augusztus 23. napján a szám alatti fiókjában kirívóan arrogánsan kommunikáló fiókvezető helyettes már a felperes érkezésekor, ok nélkül, visszaélészerűen megnyomta a pánikgombot, amire megjelent a Zrt. egyik biztonsági őre, aki megütötte. Indítványozta, hogy a törvényszék csatoltassa be a fióklátogatáshoz kapcsolódó Zrt. jelentést, indítványozta továbbá a NAIH/2019/5746. szám alatt folyamatban levő eljárás iratainak beszerzését, végül a vezérigazgató meghallgatását, hogy nyilatkozzon arról, hogy a Zrt. az ítéletet mikor, milyen felhatalmazás alapján, kitől kapta meg és mi alapján tartja birtokában.

Az alperes a védiratában a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte, fenntartva a határozata indokolásában foglaltakat. Kiemelte, hogy tényállás-tisztázási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, amelynek keretében az alperesi érdekeltet és a Zrt.-t több alkalommal nyilatkozattételre hívta fel, a hangfelvételt meghallgatta és a kamerafelvételt megtekintette, a határozat meghozatalához szükséges tényeket feltárta. Mindezek alapján állapította meg, hogy a Zrt. nem kezeli az ítéletet, azt a bankfiókban az alperesi érdekelt nem bocsátotta a Zrt. alkalmazásában álló vagyonőr rendelkezésére, a kamerafelvételek szerint a fiókban tartózkodása során semmilyen dokumentum nem került átadásra, továbbá a hangfelvétel sem az ítéletre vonatkozóan tartalmaz közléseket. Mivel a Zrt. az ítélettel összefüggésben nem végez adatkezelést, így nem is volt kötelezhető annak törlésére és hitelt érdemlő igazolására. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem bizonyította állítását. Kérte a bizonyítási indítványok mellőzését, mivel azok alapján sem várható a kellő alapossággal feltárt tényállás módosulása.

Az alperesi érdekelt a felperes keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte hangsúlyozva, hogy az alperes határozata a jogszabályi rendelkezéseknek maradéktalanul megfelel, a tényállás teljes körű tisztázását követően a bizonyítékok okszerű mérlegelése mellett hozta meg az alperes a határozatát. Kiemelte, hogy a felperes keresetváltoztatása érdemben nem vizsgálható és az általa előterjesztett bizonyítási indítványok részben elkéstek, részben pedig olyan tények vizsgálatára irányulnak, amelyek a határozat meghozatalához képest később keletkeztek.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

A törvényszék a perbeli közigazgatási tevékenység jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról

szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 4. § (1) és (3) bekezdései, valamint a 85. § (2) bekezdése alapján a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján és a 85. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta.

A törvényszék a felperes keresetével kapcsolatban mindenekelőtt kiemeli, hogy a felperes a törvényes határidőn belül benyújtott keresetében az alperesi határozat megváltoztatását kérte oly módon, hogy a törvényszék kötelezze a Zrt.-t, mint adatkezelőt, hogy a kifogásolt elsőfokú birtokvédelmi ítéletet törölje, és a törlést hitelt érdemlő módon igazolja. A felperes ezen kereseti kérelme tehát kizárólag az alperesi határozat III. pontjára irányult. A felperes 2019. szeptember 24. napján, vagyis a kereset benyújtására nyitva álló határidőn túl keresetváltoztatásában akként nyilatkozott, hogy elsődlegesen az eredeti kereseti kérelmét tartja fenn, másodlagosan kérte az alperesi határozat megsemmisítését, és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezését, majd a felperes ezen kereseti kérelmét is megváltoztatta az első tárgyaláson, akként, hogy elsődleges kereseti kérelme irányul az alperesi határozat megsemmisítésére és új eljárás elrendelésére, másodlagos kereseti kérelme pedig az alperesi határozat megváltoztatására, az ítélet törlésére és annak hitelt érdemlő igazolására kötelezésre.

A Kp. 43. § (1) bekezdés második fordulata értelmében a keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.

A törvényszék hangsúlyozza, hogy a felperes a keresetindításra nyitva álló határidőn belül kizárólag az alperesi határozat III. pontjára irányulóan terjesztett elő keresetet, a határozat egyéb rendelkezését érintő keresetváltoztatása a kereset benyújtására nyitva álló határidőn túl érkezett, így az alperesi határozat megsemmisítése és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezése iránti kereseti kérelem is csak az alperesi határozat III. pontjára vonatkozatható. A törvényszék mindezekre tekintettel kizárólag az alperesi határozat III. pontja körében folytathatott le jogszerűségi vizsgálatot. Ezen határozati rendelkezésében az alperes elutasította a felperes kérelmének azon részét, hogy az alperes kötelezze a Zrt.-t az ítélet törlésére, valamint annak hitelt érdemlő igazolására.

A perben nem volt vitatott, hogy 2018. november 14. napján, a perbeli napon a felperes megjelent a szám alatti alperesi érdekelti bankfiókban, ahol az alperesi érdekelt fiókvezetője felszólította a felperest a bankfiók elhagyására, aki ennek nem tett eleget, így a fiókvezető pánikriasztást adott le. A pánikriasztásra a rendőrség és a Zrt. munkavállalója a helyszínre érkezett. A perben az sem volt vitatott, hogy a Zrt. helyszínén megjelent biztonsági őr, a perben tanúként meghallgatott a felperessel folytatott, és a felperes által rögzített felvétel szerint azt mondta: „birtokvédelmi papír ott van, most kaptuk meg, ... de ott van, megkaptuk mi is”, továbbá, hogy „itt a birtokvédelmi papír. De meg van, mert mi is megkaptuk és körlevélen megkaptuk”.

A felperes ennek alapján azt állította, hogy a birtokvédelmi papír a birtokvédelmi ítéletre vonatkozik, így érvelése szerint a Zrt. rendelkezik az ítélettel, ezért az annak törlésére irányuló kérelme megalapozott.

A törvényszék a per során tanúként hallgatta meg , a Zrt. perbeli napon helyszínre érkező járőrét. A tanú azonban fenntartotta azt a nyilatkozatát, amely szerint nem a birtokvédelmi ítéletre, hanem a Zrt. által adott őrtasításra gondolt akkor, amikor a „birtokvédelmi papír”-ról beszélt. A közigazgatási iratok között rendelkezésre álló, a Zrt. vezérigazgatója által tett nyilatkozat

is ezt támasztja alá, eszerint ugyanis az alperesi érdekelt sem a Zrt.-nek, sem a Zrt. munkavállalójának nem adta át az ítéletet. A törvényszék rendelkezésére áll ezen túlmenően a fiókvezető 2019. március 7. napján írt emailje, amely szerint sem a kivonuló őrző, sem a biztonsági őr nem látott és nem kapott levelet, a felperessel csak ő beszélt a birtokvédelmi perről.

A felperes azon állítása, hogy a Zrt. vezérigazgatójának egy másik adatvédelmi eljárásban az ítélet számára és rendelkező részének egyes elemeire történő utalása bizonyítja, hogy a Zrt. részére az alperesi érdekelt az ítéletet átadta, nem fogadható el. Önmagában ez ugyanis nem bizonyítja, hogy a Zrt., illetőleg munkavállalója részére átadásra került, különös figyelemmel arra, hogy a Zrt. a perben felülvizsgált határozat meghozatalát megelőzően keletkezett iratokból is tudomást szerezhetett az ítélet számáról, mert azt például a felperes adatvédelmi eljárást megindító kérelme is tartalmazza.

A törvényszék kiemeli továbbá, hogy nincs jelentősége annak, hogy a Fővárosi Törvényszék utóbb az elsőfokú birtokvédelmi ítéletet hatályon kívül helyezte, mert az alperesi határozat jogszerűségi felülvizsgálatának a tárgyát nem a birtokvédelmi ítélet megalapozottsága, hanem kizárólag az ítéletben szereplő személyes adatok kezelésének jogszerűsége képezi.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperesi határozat meghozatalát megelőzően az alperes nem tisztázta a tényállást, az alperes ugyanis beszerezte mindkét eljárás alá vont nyilatkozatát (alperesi érdekelt és a Zrt.), az általuk előadottak egybehangzóak voltak, az alperes megtekintette továbbá a kamerafelvételt és meghallgatta a hangfelvételt, ezen bizonyítékok pedig a kérelmezettek nyilatkozatában foglaltakat alátámasztották. Az alperest erre figyelemmel a határozat meghozatalát megelőzően további tényállás-tisztázás nem terhelte.

A Kp. 3. § (3) bekezdése értelmében a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli. A Kp. 36. § (1) bekezdés 1) pontja folytán alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. § (1) bekezdése értelmében törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.

A törvényszék a fentiek szerinti tájékoztatást a felperes számára az első tárgyaláson megadta. A felperes a rá háruló bizonyítási teher ellenére sem bizonyította, hogy az ítélet a Zrt.-nek átadásra került, így a felperes viseli a bizonyítás elmaradásának következményeit. A felperesnek a jelen eljárás során azt kellett volna igazolnia, hogy a tényállás tisztázása a cselekmény meghozatalának időpontjában fennálló és rendelkezésre álló tények alapján nem volt helytálló. A perben meghallgatott tanúvallomása a felperes által előadottakat teljes egészében cáfolta. Határozott nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy semmilyen papírt, ítéletet a perbeli időpontban nem vett kézhez, és ezen időpontot megelőzően ítéletet egyéb úton (e-mail-en) sem kapott. Ezzel egyező volt a nyilatkozata az eljárásban résztvevő alperesi érdekeltnek, és a fiókvezető nyilatkozata is ezzel egybehangzó volt.

Mindezek alapján a törvényszék szükségtelennek tartotta a fiókvezető és a vezérigazgató tanúkenti meghallgatását mert a Zrt.-vel kapcsolatos megállapítások szempontjából irrelevánsak, és azoktól a per érdemi eldöntését befolyásoló körülmény nem volt várható, illetőleg rendelkezésre állt a fiókvezető által írt összefoglaló, továbbá az alperesi érdekelt valamint a perben nem álló Zrt.

hatósági eljárás során több ízben tett nyilatkozata. A törvényszék megállapította, hogy a keresettel támadott körben a tényállás felderítésére maradéktalanul sor került, abban olyan hiányosság nem volt tapasztalható, ami a tanú meghallgatásán kívül további tanú meghallgatását indokolta volna. A NAIH/2019/5746. szám alatt folyamatban levő eljárás iratai az alperesi határozat III. pontjában foglaltak jogszerűségére szintén nem lehetnek kihatással.

A törvényszék a felperesnek a kamerafelvétel megtekintésével összefüggésben előterjesztett bizonyítási indítványát is szükségtelennek tartotta. Ezzel összefüggésben utal arra, hogy a felperes határozott indítványt nem terjesztett elő, és nem jelölte meg pontosan, hogy konkrétan mi az a tény, körülmény amit a felvétel alapján lehet csak megállapítani, különös tekintettel arra, hogy a határozatban szereplő tényállást e körben a felperes nem vitatta, vagyis azt, hogy 2018. november 14-én az események milyen kronológiai sorrendben és miként zajlottak le. A felperes a keresetében azt kívánta bizonyítani, hogy az ítélet a Zrt. részére már korábban megküldésre került, amely tény szempontjából a november 14-én történtek nem relevánsak. Az sem volt vitatott, hogy a Kft. részéről eljáró biztonsági őr, illetve a kiérkező rendőr részére az ítélet egy példánya átadásra került, aki abba betekintett, de az ezzel összefüggő jogkövetkezményeket az alperes levonta, az nem a keresettel támadott III. részre vonatkozott.

Mindezek alapján a perben kiegészített bizonyításra is figyelemmel az alperesi határozat nem bizonyult jogsértőnek, a GDPR 6. cikkben foglaltak megsértése a 3. ponttal összefüggésben nem volt igazolhatóan megállapítható, ezért a törvényszék a felperesi keresetét alaptalannak tartotta és azt elutasította.

A törvényszék a pereszes felperest kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése mentén alkalmazandó a Pp. 81.§ illetőleg a 82. §-ban foglaltak alapján a költségjegyzéken megfelelően előterjesztett az alperes és az alperesi érdekelt perköltségének megfizetésére. A pereszes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 45/A §-ban meghatározott összegű kereseti illeték megfizetésére köteles.

A fellebbezésre vonatkozó rendelkezés a Kp. 27. § (1) bekezdésén, a 99. § (2) bekezdésén, a 100. § (2) bekezdésén, valamint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdés b) pontján alapul.

Budapest, 2020. február 25.

dr. Szilas Judit s.k. a tanács elnöke

dr. Surányi Katalin s.k. előadó bíró

dr. Minya Krisztián s.k. bíró

